

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI D'INDÚSTRIA, TURISME I COMERÇ

3098 *Reial decret 104/2010, de 5 de febrer, pel qual es regula la posada en marxa del subministrament d'últim recurs en el sector del gas natural.*

La Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, modificada per la Llei 12/2007, de 2 de juliol, per adaptar-la al que disposa la Directiva 2003/55/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de juny de 2003, sobre normes comunes per al mercat interior del gas natural, estableix la desaparició del sistema de tarifes i la creació d'una tarifa d'últim recurs. Aquest nou model, en el qual el gas natural passa a ser subministrat exclusivament pels comercialitzadors, requereix l'adaptació de tota la normativa actualment en vigor que desplega la Llei.

És necessari especificar el règim jurídic que s'ha d'aplicar als consumidors amb dret a acollir-se a la tarifa d'últim recurs, així com introduir les mesures pertinents per a l'aplicació del que disposa la disposició transitòria cinquena de la Llei 12/2007, de 2 de juliol, pel que fa a la determinació dels preus que han de pagar els consumidors que transitòriament no disposin d'un contracte de subministrament en vigor amb un comercialitzador. Finalment, s'estableixen mesures que han d'aplicar les empreses distribuïdores i comercialitzadores perquè el traspàs al subministrament d'últim recurs sigui compatible amb el foment de la competència.

La sentència del Tribunal Suprem, de data 21 d'abril de 2009, va anul·lar el Reial decret 1068/2007, de 27 de juliol, pel qual es regula la posada en marxa del subministrament d'últim recurs en el sector del gas natural. Així mateix, el Reial decret Llei 6/2009, de 30 d'abril, pel qual s'adopten determinades mesures en el sector energètic i s'aprova el bo social, en la disposició addicional segona va designar els comercialitzadors d'últim recurs. En conseqüència, és procedent l'aprovació d'aquest Reial decret que regula les qüestions esmentades en els paràgrafs anteriors.

Amb la finalitat d'incidir en la validesa de les formes de contractació incloses a l'article 44 del Reial decret 1434/2002, de 27 de desembre, pel qual es regulen les activitats de transport, distribució, comercialització, subministrament i procediments d'autorització d'instal·lacions de gas natural, s'inclou la disposició final primera per puntualitzar les formes de constatació de la conformitat del client al canvi de subministrador. Aquesta modificació no suposa un canvi de criteri ni una innovació normativa, simplement pretén garantir l'aplicació correcta dels mecanismes que ja preveu el Reial decret esmentat, així com l'Ordre ITC/2309/2007, de 30 de juliol, per la qual s'estableix el mecanisme de traspàs de clients del mercat a tarifa al subministrament d'últim recurs, tot això amb la finalitat de fer efectiu el canvi de subministrador.

Aquest Reial decret té caràcter bàsic i es dicta a l'empara del que estableix l'article 149.1.13a i 25a de la Constitució, que atribueix a l'Estat competència exclusiva sobre les bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica i bases del règim miner i energètic. Atès el contingut d'aquesta regulació, l'instrument adequat per a la seva aprovació és el Reial decret.

S'ha evacuat el tràmit d'audiència a través del Consell Consultiu d'Hidrocarburs, les observacions i comentaris dels quals, d'acord amb el que estableix el 5.5 del Reial decret 1339/1999, de 31 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Comissió Nacional d'Energia, s'han tingut en consideració per elaborar l'informe corresponent de la Comissió. Aquesta, de conformitat amb el que disposa la disposició addicional onzena, apartat tercer.1, funció segona de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, ha evacuat informe.

Igualment, sobre aquest Reial decret ha emès informe la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics, en la reunió del dia 4 de febrer de 2010.

En virtut d'això, a proposta del ministre d'Indústria, Turisme i Comerç, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 5 de febrer de 2010,

DISPOSO:

Article 1. Règim jurídic dels consumidors amb dret a acollir-se a la tarifa d'últim recurs.

1. A tots els efectes, els consumidors acollits a tarifa d'últim recurs es consideren consumidors en el mercat liberalitzat.

2. A tots els consumidors amb dret a acollir-se a la tarifa d'últim recurs de gas natural els són aplicables els preceptes relatius al subministrament a tarifa que estableix el títol III del Reial decret 1434/2002, de 27 de desembre, pel qual es regulen les activitats de transport, distribució, comercialització, subministrament i procediments d'autorització d'instal·lacions de gas natural, mentre no s'adapti l'esmentat Reial decret al que estableix la Llei 12/2007, de 2 de juliol.

Article 2. Drets i obligacions dels subministradors d'últim recurs.

1. A més dels drets i obligacions establerts per als comercialitzadors a l'article 81 de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, el comercialitzador d'últim recurs té l'obligació d'atendre les sol·licituds de subministrament de gas dels consumidors que tinguin dret a acollir-se a la tarifa d'últim recurs, segons el calendari que estableix la disposició transitòria cinquena de la Llei 12/2007, de 2 de juliol, per la qual es modifica la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, amb la finalitat d'adaptar-la al que disposa la Directiva 2003/55/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de juny de 2003, sobre normes comunes per al mercat interior del gas natural.

2. La tarifa d'últim recurs és el preu màxim i mínim que han de cobrar els comercialitzadors d'últim recurs als consumidors que, tenint dret a acollir-s'hi, efectivament s'hi acullin, segons el que estableix l'article 93.1 de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs. S'entén que un consumidor s'acull a la tarifa d'últim recurs quan sigui subministrat per un comercialitzador d'últim recurs. Acollir-se a la tarifa d'últim recurs en cap cas pot estar condicionat a la contractació de serveis qualssevol diferents del subministrament de gas natural oferts per la comercialitzadora d'últim recurs.

Els comercialitzadors d'últim recurs de gas natural que estaven aplicant descomptes o condicions comercials equivalents a algun dels seus clients disposen com a màxim fins a l'1 de juny de 2010 per complir el que estableix el paràgraf anterior. A aquests efectes han de notificar al director general de Política Energètica i Mines del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç les mesures que preveuen adoptar en relació amb aquests contractes i enviar una carta informativa als clients afectats en què se'ls informi del canvi normatiu i de les mesures adoptades.

3. Addicionalment, el comercialitzador d'últim recurs pertanyent al grup empresarial propietari de la xarxa en una zona de distribució, o en cas que no existeixi, el comercialitzador d'últim recurs amb més quota de mercat a la comunitat autònoma, ha d'atendre el subministrament dels consumidors que, sense tenir dret a acollir-se a la tarifa d'últim recurs, transitòriament no tinguin un contracte de subministrament en vigor amb un comercialitzador i continuïn consumint gas.

Aquesta obligació s'estén únicament durant el termini d'un mes des de la finalització del contracte del client.

Transcorregut el termini sense que el consumidor disposi d'un contracte en vigor de subministrament amb un comercialitzador, s'ha de procedir segons el que preveu l'article 55 del Reial decret 1434/2002, de 27 de desembre, pel qual es regulen les activitats de transport, distribució, comercialització, subministrament i procediments d'autorització d'instal·lacions de gas natural.

El preu que han de pagar els consumidors sense dret a acollir-se a la tarifa d'últim recurs pel gas consumit durant el període en el qual no tinguin un contracte en vigor amb

un comercialitzador ha de ser fixat per ordre del ministre d'Indústria, Turisme i Comerç, previ acord de la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics.

4. El comercialitzador d'últim recurs queda exceptuat de l'obligació d'atendre les sol·licituds de subministrament de determinats consumidors, establerta a l'apartat 3 anterior, quan el contracte de subministrament previ hagi estat rescindit per impagament. En aquests casos, el distribuïdor ha d'aplicar als consumidors esmentats el que disposa respecte de la suspensió del subministrament l'article 57 del capítol VIII del títol III del Reial decret 1434/2002, de 27 de desembre, pel qual es regulen les activitats de transport, distribució, comercialització, subministrament i procediments d'autorització d'instal·lacions de gas natural.

5. Els comercialitzadors d'últim recurs han de portar en la seva comptabilitat comptes separats, diferenciant els ingressos i les despeses estrictament imputables al subministrament realitzat als consumidors acollits a la tarifa d'últim recurs.

6. Per ordre del ministre d'Indústria, Turisme i Comerç i previ acord de la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics, s'ha de regular el règim transitori d'adaptació per als consumidors que, com a conseqüència de canvis del líndar màxim de consum del subministrament d'últim recurs, deixin de tenir dret a acollir-se a la tarifa d'últim recurs.

Durant l'esmentat règim transitori, els comercialitzadors d'últim recurs han d'informar adequadament els consumidors, almenys, sobre els elements següents: la desaparició de determinades tarifes d'últim recurs, la durada del període transitori, les tarifes que s'apliquen durant aquest període i la necessitat de realitzar un contracte de subministrament de gas a preu lliure.

7. En cas que un consumidor connectat a xarxes de pressió de servei menor o igual a 4 bars i acollit a la tarifa d'últim recurs vigent excedeixi el límit màxim establert per acollir-s'hi, sense que hagi formalitzat un nou contracte de subministrament amb un comercialitzador a preu lliure, el comercialitzador d'últim recurs que li estigui subministrant l'ha de seguir atenent durant un període màxim de tres mesos. El preu a pagar pel subministrament és la tarifa d'últim recurs que li hagi estat aplicada amb anterioritat.

Transcorregut el termini sense que el consumidor disposi d'un contracte de subministrament en vigor amb un comercialitzador, se li ha d'aplicar el que estableix l'apartat 3 d'aquest article.

El comercialitzador d'últim recurs ha de notificar al consumidor, a la primera factura, la necessitat de realitzar un contracte de subministrament de gas amb qualsevol dels comercialitzadors autoritzats, incloent-hi la relació de comercialitzadors publicada a la pàgina web de la Comissió Nacional d'Energia a aquest efecte. A més se li ha d'indicar que, si transcorregut l'esmentat termini de tres mesos no s'ha subscrit el contracte i continua consumint gas, únicament se li ha de subministrar durant un mes addicional al preu corresponent als consumidors sense dret a TUR i sense contracte de subministrament a preu lliure.

Article 3. *Mesures de promoció de la competència.*

1. En el termini de 15 dies des de l'entrada en vigor del present Reial decret, les empreses distribuïdores han de facilitar, a través de la seva pàgina web i cada vegada que siguin requerides per un consumidor, el llistat d'empreses comercialitzadores facilitat per la Comissió Nacional d'Energia amb els seus respectius números de telèfon d'atenció al client i adreces de pàgina web, especificant quins han assumit l'obligació de subministrament d'últim recurs.

2. Els comercialitzadors han de publicar i mantenir actualitzats, a la seva pàgina web, els preus de venda del subministrament de gas natural i totes les condicions contractuals dels serveis de subministrament de gas de les ofertes de subministrament que siguin aplicables a consumidors connectats a xarxes de pressió de servei menor o igual a 4 bars.

En cas que un comercialitzador no tingui cap oferta de subministrament de gas per a aquest segment de mercat, també ha d'indicar aquesta circumstància a la seva pàgina web. L'accés a aquesta informació ha de ser lliure sense requerir registre previ.

Per facilitar als consumidors la comparació entre les ofertes dels diferents proveïdors, els comercialitzadors han de publicar a la seva pàgina web unes fitxes resum amb les condicions principals de les seves ofertes de subministrament de gas als consumidors de menys de 50.000 kWh/any, d'acord amb un format estàndard, que ha de ser aprovat per la Comissió Nacional d'Energia mitjançant resolució, en un termini de sis mesos. Les fitxes esmentades s'han de publicar a la pàgina web de la Comissió Nacional d'Energia.

3. Per promoure la contractació electrònica, l'Oficina de Canvi de Subministrador ha d'elaborar, en un termini màxim de tres mesos i en col·laboració amb la Comissió Nacional d'Energia, una proposta de procediment per al desenvolupament de la contractació electrònica del subministrament de gas, perquè sigui aprovada pel director general de Política Energètica i Mines del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç.

Disposició addicional única. *Llistat de comercialitzadors.*

1. En el termini de set dies des de l'entrada en vigor del present Reial decret, les empreses comercialitzadores han de remetre el seu número de telèfon d'atenció al client i direcció de pàgina web a la Comissió Nacional d'Energia, per ser inclosos en el llistat de comercialitzadors a què fa referència l'article 3.

2. La Comissió Nacional d'Energia ha de publicar i mantenir actualitzat aquest llistat a la seva pàgina web abans que transcorrin 10 dies des de l'entrada en vigor del present Reial decret.

Disposició final primera. *Canvi de subministrador.*

Es modifica l'article 44 del Reial decret 1434/2002, de 27 de desembre, pel qual es regulen les activitats de transport, distribució, comercialització, subministrament i procediments d'autorització d'instal·lacions de gas natural, afegint-hi l'apartat 6 següent:

«6. En el cas dels subministraments a pressions iguals o inferiors a 4 bars, s'entén que el client ha donat la conformitat expressa per al canvi de subministrador sempre que aquesta sigui efectuada per qualsevol mitjà que permeti tenir-ne constància, cosa que inclou tant la contractació per escrit, com la contractació telefònica o l'electrònica, regulades pel Reial decret 1906/1999, de 17 de desembre, pel qual es regula la contractació telefònica o electrònica amb condicions generals en desplegament de l'article 5.3 de la Llei 7/1998, de 13 d'abril, de condicions generals de la contractació. Tot això sense perjudici del compliment del que disposen els apartats 1, 2 i 3 del present article.

El comercialitzador ha de disposar en tot moment de la documentació que acrediti la voluntat del client de canviar de subministrador a favor seu, si bé, a l'efecte de validar el canvi, pot ser suficient el trasllat en suport electrònic de la voluntat inequívoca del client.

L'Oficina de Canvis de Subministrador pot exigir al comercialitzador tota la documentació que necessiti per assegurar l'adequada aplicació del procés i la seva autenticitat.»

Disposició final segona. *Títol competencial.*

Aquest Reial decret es dicta a l'empara del que estableix l'article 149.1.13a i 25a de la Constitució, que atribueix a l'Estat competència exclusiva sobre bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica i sobre bases del règim miner i energètic.

Disposició final tercera. *Habilitació.*

S'autoritza el ministre d'Indústria, Turisme i Comerç per dictar, en l'àmbit de les seves competències, les disposicions de desplegament que siguin indispensables per assegurar l'adequada aplicació d'aquest Reial decret.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

El present Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 5 de febrer de 2010.

JUAN CARLOS R.

El ministre d'Indústria, Turisme i Comerç,
MIGUEL SEBASTIÁN GASCÓN